సుడిగుండాలు

[కథానిక]

శ్రీ కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

కాలేజీ చదువు చదివినకాల మంతా ఎంత హాయిగా గడిచిందో ప్రసాదరావు ఎరగడు. "డిగ్రీ తెచ్చుకొన్నావు చాల్లే. ఇక ఉద్యోగం చూడు," అని తండ్రి అన్నమీదట ప్రసాదరావుకు గతించిన ఆనందం అవగత మయింది.

నాలుగు సంవత్సరాలు! నాలుగు సంవత్సరాల స్వేచ్ఛావిహారం. ఆ జీవితంలో కృత్రిమ బాంధవ్యాలు లేవు. ఇష్టమైనవాణ్ణి హృదయానికి హత్తుకోవటమూ, లేనివాణ్ణి దూరంగా ఉంచటమూ. కోపం తెప్పించినవాణ్ణి ఇష్టమైతే క్షమించటమూ, లేకపోతే భరతం పట్టించి, మరుక్షణం అంతా మరిచిపోవటమూ.

బుద్ధి వచ్చింది లగాయితు మూసిఉన్న తలుపు తెరిచి, ఆత్మయొక్క మూలమూలకీ వెలుతురూ గాలీ పోనిచ్చి, ఇష్టంవచ్చిన విషయాన్ని గురించి ఇష్టం వచ్చినట్టు మాట్లాడి, ఎవ రేమనుకుంటారో అనేభయం అవసరం లేకుండా, అప్రయత్నంగా ఊరే భావాలను మురగబెట్టకుండా...

ఎంత సుఖ మయమైన జీవితం!

మళ్లీ ఈ ప్రపంచంలోకి — తనకన్న ముప్ఫయ్యేళ్లు ముందర పుట్టానని ప్రతిక్షణమూ జ్ఞాపకంచేసే తండ్రిదగ్గిరికి – తొమ్మిదినెల్లు మోసి కని పెంచానని మాతృ నియంతృత్వంచేసే తల్లిదగ్గిరికి నాభార్య తమ్ముడివి, నా గులాముని అని జ్ఞాపకంచేసే బావగారిదగ్గిరికి – తను మనస్సువిచ్చి మాట్లాడినా, గట్టిగా నవ్వినా అనుమానించే అర్ధమృతుల మధ్యకు – కాస్త తెలివిగామాట్లాడితే బియ్యే అనీ, ఆడదానివంక పొరపాటున మాస్తే వయసులోఉన్న బ్రహ్మచారి అనీ అనుమానించే సంఘంలోకి...

సుడిగుండాల్లోకి...

ప్రసాదరావుకు పారిపోదా మనిపించింది. ఫలానిచోటికని లేదు. ఇక్కడ లేకుండా ఎక్కడికైనాసరే. తను ఏంచేసినా గమనించని వారుండేచోటికి.

"నేను పట్నం పోతున్నాను," అన్నాడు ప్రసాదరావు.

"ఏమీ అక్కర్లేదు. ఇక్కడమాచుని నాతయిం దేదో చెయ్యి. పట్నం పోయినంతఫలం!" అన్నాడు తండ్రి.

"నేను పట్నం పోనా, వద్దా అని అడగలేదు. పోతున్నానని చెప్పాను!" అన్నాడు ప్రసాదరావు. అటువంటి సంభాషణ తను ఎక్కడ చదివాడో జ్ఞాపకం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తూ.

తీరా పెట్టె చంకన పెట్టుకుని రైలుకుబయలుదేరిన తరవాత, తను చాలా పిరికివాడని తెలిసివచ్చింది. కాకపోతే, తనలో అంతకల్లోల మెందుకూ? తనగుండె కంత అదు రెందుకూ? ఏవో కనపడని బలమైన గొలుసులను తెంచటానికి ప్రయత్నిస్తూ, తన ఆత్మ శ్రమపడుతున్నదని తెలుసుకున్నాడు ప్రసాదరావు.

ప్రసాదరావు ఇంకో కందుకూడా ఆశ్చర్యపడ్డాడు. మొదటిసారి పట్నం పోదామనుకున్నప్పుడా ఆలోచన వెర్రిగా కనపడ్డది. పట్నంలో ఎక్కడ దిగాలి? ఏంచెయ్యాలి? ఎవరిని కలుసుకోవాలి? అక్కడ ఎంతకాలం తను ఉండగలుగుతాడు? ఈ విధంగా మనసు ఎటుతిరిగినా అగాధాలే కనపడినై. ఏమయినా పట్నంవెళ్లి తీరాలని తీర్మానం చేసుకున్నతరవాత ఒక్కో ఉపాయమే తోచింది. దేనికన్నా సంకల్పం ఉండాలి.

పట్నంలో లా చదువుతున్నాడు తన బియ్యే స్నేహితుడు భాస్కరం. పట్నం రమ్మంటావా అని వాడికి ఉత్తరంరాస్తే, వాడు తిరుగు టపాలో వెంటనే రా అని రాశాడు. వాడు విడిగా గది తీసుకుని ఉంటున్నాడు.

పాపం రైలుదగ్గిరికూడావచ్చాడు భాస్కరం. వాణ్ణి చూడగానే మళ్లీ తను కాలేజీ జీవితంలోపడ్డట్టే అయింది ప్రసాదుకు. ఇద్దరూకలిసి బస్సెక్కి, మైలాపూరు వెళ్లారు. కపాలేశ్వర స్వామి కోవెల సమీపంలో భాస్కరంగాడిగది.

"హోటలునించి కారీయరు తెప్పిస్తాం. చవుకలో పోతుంది!" అన్నాడు భాస్కరం.

వాడు చాలా విషయాల్లో మారిపోయినాడు. బియ్యే చదివేటప్పుడుకూడా అమాయకుడల్లే ఉండేవాడు. ఇప్పుడు చాలా నేర్చాడు. ముఖ్యంగా డబ్బు తగలెయ్యటం. అందుకనే ప్రతిదానికీ తను ఎంత అదాచేస్తున్నదీ లెక్క చెబుతాడు గాని, ఖర్చు లెక్క చెప్పడు.

తను ఏదైనా ఉద్యోగం త్వరలో చూడాలి. బస్సుకండక్టరూ, ట్రాముకండక్టరూ – ఇటువంటి ఉద్యోగాలు సులభంగా రావచ్చు. ఏం చెయ్యాలో? బ్రాహ్మల కిస్తారో ఇవ్వరో! కనీసం అరవం రావాలి. ఎన్నసాపడింగళా?... లాభంలేదు, తన కరవం రాదు. ఎన్నటికీ రాదు.

ఈ భాస్కరంగా డెవతెనో పట్టాడు. కనీసం పట్టటానికి చూస్తున్నాడు. సాయంకాలం ఎటో పోతాడు. తను వెంట రావటం వాడి కిష్టంలేదు. పైకి అనడుగాని, తెలుస్తూనేఉంది.

"నా కేమన్నా ఉత్తరాలువస్తే చించిచూసేవురో! జాగర్తగా ఉంచు!"

నవ్వుతూనే! లోపల వాడిబెదురు తనకు కనిపించటం లేదని! పిచ్చివెధవ!

సాయంకాలంపూట ఇంట్లో కూర్చుంటే తోచదు. భాస్కరం దగ్గిర మేరీయామాంటు తప్ప వేరే పుస్తకంలేదు.

దీపాలు పెట్టేవేళ, వచ్చింది, దూకుడుగా, తలుపుతోసుకుని. కాళికా శక్తల్లే.

"ఏమండీ? భాస్కర్రా వుండేది ఇక్కడ కాదూ?"

"అవును. ప్రస్తుతం ఇంట్లో లేడు. ఎనిమిది తొమ్మిదింటిదాకా రాడు."

"బతికిపోయినాడు. నేను వచ్చానని చెప్పండి. ఇంకోసారి అటువంటి ఉత్తరంరాస్తే, చెప్ప గలగొట్టిస్తానని చెప్పండి. ఎవ రనుకున్నాడో?"

వెళ్లిపోయింది.

అందమైనమనిషి. అంత కోపంలోకూడా అందం నిలబెట్టుకున్నది. చాలాకష్టం. కాస్త కోపం వస్తే, వికారంగా అయిపోతారు చాలామంది.

ఆమె ఎవరో తనకు తెలుసు ననుకున్నది. ఏ ఉత్తరమో అదికూడా తెలుసు ననుకున్నది. తనూ భాస్కరమూ కలిసి నాటకం ఆడుతున్నా రనుకున్నది.

భాస్కరంగాడా పిల్ల కేం ఉత్తరం రాసి ఉంటాడు?

జరిగిందంతా విని, భాస్కరంగాడు రహస్యం బయటపెట్టేశాడు. ఆపిల్ల పేరు జానకి. భోగంవాళ్ల పిల్ల. ఒంగోలు తాలూకా. వాళ్లమ్మ ఇంకా వృత్తిలోఉంది. ఈపిల్లను పినతల్లి మొగుడు పెంచుతున్నాడు. చదివిస్తున్నాడు. పినతల్లి వృత్తిలో ప్రవేశించలేదు, పెళ్లాడింది. అదృష్టవంతురాలు. మొగుడు ప్లీడరు. నెలకు పైనంగా నాలుగువందలు సంపాదిస్తాడు. మైలాపూరులో పెద్దమేడ. త్యాగరాయనగరంలో ఒక ఇల్లు కట్టించి అద్దె కిచ్చాడు.

"జానకికి చాలా అహంకారం. పాతివ్రత్యం నటించబోతుంది. మగవాళ్లంటే నిర్లక్ష్యం. తనమీద ప్రేమఉన్నవాళ్లంటే మరీ డాబు చేస్తుంది. పాసు–!... ఏమైనా దాన్ని ప్రేమించకుండా ఉండలేను. పెళ్లాడతానన్నాను. ఎంత పెద్దాబ్రాహ్మణ ముండాకొడుకునుగద; ఎంతత్యాగం చేస్తున్నానో గ్రహించదు. థాంక్సు లేకపోగా, ఏమిటో డాబు చేస్తుంది, పాసు—

"తన్ను పెళ్లాడటానికి కొంపమీదికొచ్చి దిగివస్తాం దనుకుంటున్నది. అసలు తనకు పెళ్లేకాదేమోననే ఆలోచనలేదు. తన తల్లిమాదిరిగా ఒళ్లమ్ముకు బతకాలి సొస్తుందనే భయంలేదు...

అట్లా మాట్లాడతాడు భాస్కరం. ఆ మనిషిని ప్రేమించానంటూ! ప్రత్యక్షంగా చూస్తే ప్రేమ లింత నమ్మకశక్యం కాకుండా ఉంటై. కనకనే కొందరు నాస్తికులు ప్రేమను నమ్మరు.

(15 వ పేజీ చూడుడు)

కొత్త పోకడలు

నీవు!

పెరవారు నీకు కనబడి
నీవు అన్యులకు కనబడకుండా
యింతవరకు దింపబడిన
జీవితపు చూపుచాపలు
ఎత్త బడతాయిలే.
అప్పుడు నీసన్నిధిలోకి వచ్చిన
కాంతివాహినులు
విరామ మెరుగకపోతే
గడ్డకట్టి ముక్కలు ముక్కలైతే
కొవ్వువత్తుల్లా నీవు
దాచుకుందువుగానిలే.
తరుశాఖల్లో - గాలిలా
నీ ప్రాణానిలమే
నీ బట్టలు కదుపుతే
శబ్దిస్తే, ఛందస్సు కందనిలయతో
భావకంపని పరమాత్మమై.
ఆకాశా, భూమిని
ముద్దెట్టు కొన్నచోట
చంటిపిల్లడు పుట్టి
చీకటి రేగుపండు తిని
ఆడుకుంటే నీకెందుకు?
సముద్ర మవతల
పడిపోతున్న చండకరుడు
సృష్టించిన కన్యకల
కళ్లుపొడిచిన, చుక్కలు
అంధబాలికల విలాపాలు.
చీకటిరాత్రికి
పాలుకుడిపే
చుక్కల చూచుకాలు
నీ ఆకలితీరుస్తాయా.
నామాటంటావా ?
మా అమ్మకడుపులో
నేనున్నపుడు
తప్ప త్రాగి
మానాన్న
మా అమ్మ
కడుపు మీద
తన్నిన తాపు
నేటికి నాహృదయంలో
సర్పం పడగమీద
కృష్ణపదచిహ్నం.
చూపు గేలంవేసి
చేపలపట్టిన మగవాడ!
వెన్నెలతో వెండిగిన్నె
చేయించిన వన్నెలాడ!
నీరు లేనిచెరువుదగ్గర
ఆరిపోయిన అనుభవాలు
వల్లెవేశేందుకు
ప్రయత్నించు
పడుచువాడ!
తారలుకూడా
ప్రతిబింబించేందుకు
తడిలేని లోకం!
చూపులే లేని
కళ్లుచూచిన
కనపడని పూల
అత్తరవు లాలికి, ఆరి,

తిరుగు టపా

నలుగురూ మాట్లాడే మాటలే నా
నోటిలో పాటలై పోయినరోజులు
జ్ఞాపకం వచ్చి
ఇంతలో మూడు పింగ్ పాంగ్
బంతులు విసురుతూ కొండపక్క సెల
యేరు గొణుక్కుంటూ
తనొప్పి అనే అనుభవం మానవ
మస్తిష్కానికి చిరపరిచితమైంది కాబట్టి
చిత్రకారుడు కుంచెతో కొత్త
లోకాన్ని సృష్టిస్తున్నప్పుడు ప్రక్కనే
నేను నిలబడి
నిద్ర విచిత్రమైన విప్లవం అనుకోక
తప్పదే అను
కోటపక్క బెక బెక లాడుతూన్న
సినిమా పోస్టరులాగు
I have a friend who insists
on misunderstanding me
ఈ లోకంలో ఎన్ని సిరాబుడ్లు
ఉన్నాయో అన్నే వితంతువులున్నా
యనుకోలేము
He who brings me a message
from behind the screen is a
creature with legs like safety
pins.
సిగిరెట్టు ఏమందండోయ్? "I am
a poor exploited worker"
ఔరా! ఎంతదైన్యందినం జీవితం!

శ్రీ శ్రీ

పరిమళములు
హారింపబడిన
హృదయ పీతాంబరముపై
బంగారు మచ్చల
స్మృతు లంటావా ?
కావు
అస్థి పంజరంనోట్లో
అన్నం మెతుకులు'
'నీ'వంటే ఎంత
నీకంటె లోతు
నీలోని దోషాల
స్మృతుల నాగేటిచాలు
'నే' అంటే ఎంత
బ్రతుకంత
చీకటి రాత్రి కడుపులో
చుక్కకాంతి సూదిపోటంత
ఆవంత
ఆనంత
బ్రతుకంత !!!

శ్రీ నారాయణ బాబు

50 సంవత్సరములుగా ప్రఖ్యాతిచెందిన
మదనమంజరి మాత్రలు
దాతుపుష్టి, దేహబలము, స్వప్నస్ఖలితము, ఉత్కృష్టమైన గుణములను ఇచ్చును. ఇది రక్తమును, వీర్యమును అభివృద్ధి చేసి దేహమునకు ఉత్సాహమును కలిగించును. రూ. 1/-
మదనమంజరి ఫార్మసీ, - సైనాబజారు, మదరాసు.
[illegible] ఏజంట్లు:—పి. యస్. శర్మ అండ్ కంపెని,
ప్రొద్దుటూరు ఏజంట్లు:—V. [illegible] అండ్ సన్స్,

సుడిగుండాలు

(7-వ పేజీ తరువాయి)

తనమీద అసహ్యం ఉన్న మనిషిని ప్రేమించటం తనకు సాధ్య మవుతుందా? అసంభవం...

భాస్కరం ఇంకా ఆమెను - ఆజానకిని - వదిలినట్టు లేదు. వాడిమనస్సు చాలా అనారోగ్యంగా ఉంది. తనగదిలో ఉన్నందుకు విసుక్కుంటున్నాడేమో! అటువంటప్పుడు ఎవడికన్నా ఒంటరిగాఉండాలని ఉంటుంది... తనకీ జన్మకు ఉద్యోగం దొరకదు. పాతిక రూపాయలతో కూడా పట్టణంలో బతికి ఉండవచ్చు. పాతికేమిటి? పదిరూపాయిలమీద కుంటుబాలీడేవా ళ్ళుండరూ? దేనికన్నా సంకల్పం ఉండాలి.

* * *

చెప్పకుండా చెందకుండా భాస్కరంగా డెంత సాహసాని కొడిగట్టాడూ! వాడా మందెట్లా సంపాదించాడో!

"నేను భోం చెయ్యను. ఇవాళ్టికి నువు హోటలుకి వెళ్లి, భోంచేసిరా!"

వాడామాట అనేటప్పుడా పొట్లం వాడి జేబులోఉండి ఉంటుంది. తను వెళ్లి తిరిగివచ్చే టప్పటికి అరగంటకూడా అయిఉండదు. ఈ లోపల తనప్రాణం తను తీసుకున్నాడు.

ఆత్మహత్య! తనలో ఏదో ప్రయోజకత్వం ఉందని ఇంకేవిధంగానూ చూపలేనప్పుడు ఆత్మహత్య చేసుకుంటారేమో! ఒక్క పావుగంటలో చుట్టుప్రక్కలంతా ఎంత అల్లరి! జనం ఎట్లా మూగారు! అంతమందిలోనూ తనని గమనించేవాడు లేడు.

ఇదే అపరాధపరిశోధకనవలల్లో అయితే, ఆ హత్య తనకు చుట్టుకుని ఉండునేమో! మోటివ్ - ఇద్దరుకలిసి జానకి అనేబోగంపిల్లను ప్రేమించారు. పోట్లాడుకున్నారు. అందులో ప్రసాదనేవాడు భాస్కరానికి - తనకు ఆశ్రయం ఇచ్చిన భాస్కరానికి - మందుపెట్టి చంపేశాడు. తాను హత్యచెయ్యలేదని నిరూపించటానికి పత్తేదారు అరవిందం వస్తాడు. నోట్లో చుట్ట. పుగాకువాసన.

కాని - అన్నట్టు వాడురాసిపెట్టిన ఉత్తరం. ఆ అమ్మాయికి! ఆ జానకికి!

ఎంత అన్యాయం - ఆ పిల్ల పేరు ఇందులోకి ఈడ్చుకు రావటం!

"జానకీ,

నేను నాపవిత్ర ప్రేమతో నిన్నిక బాధించను కాని, నిన్ను ముందుముందు ప్రేమించ దలిచిన వాళ్లు నాగతి స్మరించిఅయినా, బుద్ధి తెచ్చుకుంటారుగాక. నాజీవితంలో సమస్తమూ హరించినందుకు నేను నీకు కృతజ్ఞుణ్ణి.

భాస్కరం."

ఎంత భండాలపు ఉత్తరం! ఎంత అక్కస్సు! ఆ జానికిమీద ఎంతఘృణ! పైగా ఆ ఉత్తరం చూసి నలుగురూ పాణ్ణిపాపం అనటం. గుడ్డిముండా కొడుకులు. వీళ్లను వంచించటం ఎంత సులభం!

తను వెళ్లి భాస్కరంతరఫున ఆపిల్లకు - ఆ జానకికి - క్షమాపణ ఇవ్వద్దూ? తప్పకఇవ్వాలి! ఆమెతో సానుభూతి చూపేవా డొక్కడుండొద్దా పాపం! ఈ విధవను పెళ్లాడనంకుకు ఆమె కిదా శిక్ష! వెళ్లి ఆమెతో రెండుమంచి మాట లనివస్తే తప్పేమిటి?

భాస్కరం చాలా బాకీలుచేశాడు. రెండు నెల్ల గదిఅద్దె ఇవ్వాలి. కాఫీహోటల్లో బాకీ, హోటల్లో బాకీ, సిగిరెట్లదుకాణంలో బాకీ. ఇంకా ఇతర చేబదుళ్లు.

వీటన్నిటికీ తనే పూచీపడాలి. తప్పదు. కాలం భాస్కరంమీద పడితిని - ఇకనై రోజులు. రోజుకు అయిదురూపాయలు పడ్డది. అయినా, తప్పదు. ఓవంద రూపాయలు, నూటయాభైరూపాయలుపంపమని నీస్నేహితులకైనా రాసి చూడాలి. ముందు గది ఖాళీచెయ్యాలి...

తనని చూడగానే ఆ క్లీడరు- జానకి పినతల్లి మొగుడు - "ఎవరు మీరు?" అని ఉరిమాడు ఫలానివాడి స్నేహితుడని చెప్పగానే, "ఇంకేమైనా ఉత్తరాలు రాశాడా?" అన్నాడు.

పాపం, వాళ్లకు కష్టంగా ఉండదా?

"మీ అమ్మాయికి మా భాస్కరం చాలా ద్రోహంచేశాడు. మీ మనస్సెట్లా ఉండేదీ నే నూహించగలను. వాడు చేసినపని నేను ఎన్నటికీ క్షమించలేను. మీ అమ్మాయికి క్షమాపణ చెప్పిపోదామని వచ్చాను!"

"ఏమీ అవసరంలేదు. మీరు వచ్చినదారినే వెంచెయ్యండి!"

తను విధిలేక వేంచేశాడు...

తలుపు చప్పుడు. ఇంకా ఇంతకంటె ఆలిస్యంగా వచ్చేవాడు భాస్కరం. ఎవరో డబ్బుకోసమై ఉంటారు.

ఆపిల్ల! ఆ - ఆజానకి! ఎంత మారిపోయింది! పిల్లికూనల్లే...

"పొద్దున మీరు మాయింటికి రావటం చూశాను..."

సరిగా మాట్లాడలేకుండా ఉంది. ఏడవదుగద, కొంపతీసి?

"మీరు మా బాబాయితో అన్నమాటలు విన్నాను..."

ఏడుస్తుంది! ఇంకొక్క పావు నిమిషంకంటె ఆపుకోలేదు.

"మీ రెవరో నే నెరగను. కాని, మీరుచూపించినంతజాలి నామీద ఎవరూ చూపించలేదు..."

అయిపోయింది. కట్టతెగింది. పరాయి ఆడదాన్ని ముట్టుకుని ఓదార్చరాదు. ఆమె మొహం మీద మొహం పెట్టరాదు. మంచిపిల్ల! ఎట్లాగో ఆత్మవిశ్వాసం సంపాదించింది. లేకపోతే తను అనదలిచిన మాటలకు అంతగా కృతజ్ఞత చూపదు. వాళ్ల బాబాయి - ఆ ప్లీడరు చూడరాదూ? ఎంత కర్కశంగా మాట్లాడాడో.

"కిందటిసారి మిమ్మల్ని చూసినప్పుడు చాలా మొరటుగా మాట్లాడాను. క్షమించండి. మీ స్నేహితుడిమీది కోపం మీమీద చూపించాను!"

"నేనట్లా అనుకోలేదు! నిజం!" అని ప్రారంభించాడు తను.

"మీమీద కాకపోతే మీ ఎదట చూపాను. అదికూడా తప్పే!"

కాదంటే బాధపడుతుంది. మాట్లాడనిస్తేసరి.

చిత్రం! ఈజానకి తనమనస్సులో ఉన్నది చెప్పగలదు. మాట్లాడగలదు! అందరూ అట్లా మాట్లాడలేరు. అథమం తనకు దొరికేభార్య మూగదవుతుంది. ఆవిడకు తనని సాధించేవరకే మాటలు వస్తై. అప్పైన రావు. తన జాతకమే అంత. ఈ జానకికి అన్నివిధాలా భాస్కరం వంటివాడే మొగుడవుతాడు. ఆమెను ప్రేమిస్తాడు, ద్వేషిస్తాడు, అగౌరవంగా మాట్లాడతాడు. కాని ఆమెను వదిలిపెట్టడు. చచ్చి అయినా సాధిస్తాడు.

తను పెళ్లాడితే, జానకిని పెళ్లాడవచ్చును. అడిగితే జానకి ఒప్పుకోవచ్చును. కాని, తను అడగడు. ఈమె ఇప్పుడు వెళ్లిపోయి మళ్లీ కనిపించదు.

"వెళ్లివస్తాను! దయ ఉంచండి!"

* *

ప్రసాదరావు లేచి వెళ్లి తలుపు తీశాడు. భాస్కరం దిగ్విజయం చేసి వచ్చినవాడల్లే లోపలికి వచ్చాడు.

"ఇవాళ రెండువిజయాలు! నీకు ఉద్యోగం దొరక బోతున్నది. అనకోకుండా వెంకటప్పయ్య కనిపించి, వాళ్ల ఆఫీసులో ఖాళీ ఉందన్నాడు. తనచేతిలో ఉన్నపనే ఎరిగినవాళ్లంటే చెప్పమన్నాడు. నీపేరు చెప్పేశాను."

"ఇంకో విజయం ఏమిటి?"

"అది లేదూ? ఆ పాసు -! దాన్ని బుట్టలో వేసేశాను.

దేనికన్నా సంకల్పం ఉండాలి!...

సుడిగుండాలు...

అష్టకష్టాలలో ఒకటి తప్పింది

శ్రీ కొవ్వడి-సూర్యప్రకాశరావు

దేశములో దారిద్ర్యం అనేది ఒకఎత్తు, అప్పు చెయ్యడం యింకో ఎత్తు అందులో యీ కాబూలీవాలాకింకరుల దగ్గర అప్పుతీయడం అన్నిటికంటె గొప్పకష్టము. ఎక్కడో వున్న కాబూలునుంచి రావడం, కల్పవృక్షాలలా యిక్కడ మకాం ఏర్పరచుకొని పదిరూపాయిలు యిస్తే 20 రూ. ప్రోనోటు వ్రాయించుకోవడం, నోటులో నూటికి ఏరూపాయివడ్డీయో పాలుకు వేసినప్పటికీ రూపాయికి అనుపక్షం ఏరెండు అణాలో ధర్మవడ్డీక్రింద కట్టడం జరుగుతోంది. వీళ్ల వ్యాపారం అంతా గౌరవంగా జీవనంచేసే ఏ గవర్నమెంటు, లేక రైల్వే ఉద్యోగులకో, లేక కంపెనీలలో పనిచేసేవాళ్లమధ్య జరుగుతూంది. ఈ పై రెండు తరహాలతో వడ్డీ వ్యాపారం ఆరంభించి హింసించడం మొదలుపెట్టేక యింకా కాబూలీ కింకరుడు యిక్కడ నిలవగలడా? కాటికకళ్లు తట్టతలపాగా ఎప్పుడూ మనము కనివిని ఎరుగని బ్రహ్మాండమైన బురఖా, వీట్లని అన్నింటినీ తలదన్నుతోందనిపించే చేతిలో రాజచిహ్నమైన దండంతోటి ప్రత్యక్షమవుతాడు గడువు రోజు తప్పేసరికి సాధారణంగా యీ రూపమును తరచు చూడాలనే కోరిక అప్పుదారులకు వుండకపోవచ్చు కాని అతడు తనబాధ్యత ఎవ రేమనుకొన్నా సరే నిర్వర్తించవలసిందే. శతకోటి దరిద్రాలకు అనంతకోటి ఉపాయాలు అన్నట్లు, అక్కడక్కడ కొందరు కాబూలీ కింకరుడు చెప్పేవరేటుకి హిరణ్యాక్షవరములకు ఒప్పుకొని, గడువు తేదీ రాకుండా అంతర్ధానమైపోవడం, మరి కొందరు మా పరిస్థితులు మారిపోయేయి. యిచ్చేది పుచ్చుకుంటే పుచ్చుకో లేకపోతే యిదిగో, యినసాలు వెంటు దాఖలుచేస్తున్నాము అన్నటువంటి వాళ్లని గురించికూడా వింటున్నాము. మొత్తముమీద దేశదారిద్ర్యం యీ దారుణం వడ్డీలవల్ల మరింత హెచ్చవకుండా, మద్రాసుప్రభుత్వం పోలీసు కమీషనరుకు జాగ్రత్తతో వుపయోగించమని హెచ్చరిస్తూ కొన్ని పవరులు యిచ్చింది. సాహసించి కాబూలీమీద సాక్ష్యము చెప్పడానికి ప్రజలు భయపడతారు అనే కారణంవల్ల సాక్ష్యం అవసరంలేకుండా చేసేరు. కాని వాళ్లు ప్రతివాదము చేసుకోడానికి తగిన అవకాశం, గడువు యిది రాజధాని అంతటా సరిగ్గా ఆచరిస్తే అష్టకష్టాలలో ఒకటి తప్పుతుందన్నమాటే. అదిగాక మనము వుండడం అవసరము ఏమోఅని యిక్కడకు వచ్చాము, దూరభారాలు సరకు చేయకుండా. మీరే వద్దంటే మాకేమిపని యిక్కడ వుండడానికని అందరూ చల్లగా వాళ్ల వాళ్ల పూర్వప్రదేశాలకు చేరుకుంటారు త్వరలో.

రు. 10,000 బహుమతి

జలంధర్ సిటీలో బంగారం తులము 1-కి రు. 2/8/-

ఎవరైనా సరే ఈ దిగువ వ్రాసేదాన్ని అబద్ధమని రుజువుపరిస్తే వారికి రు. 10,000 లు బహుమతి

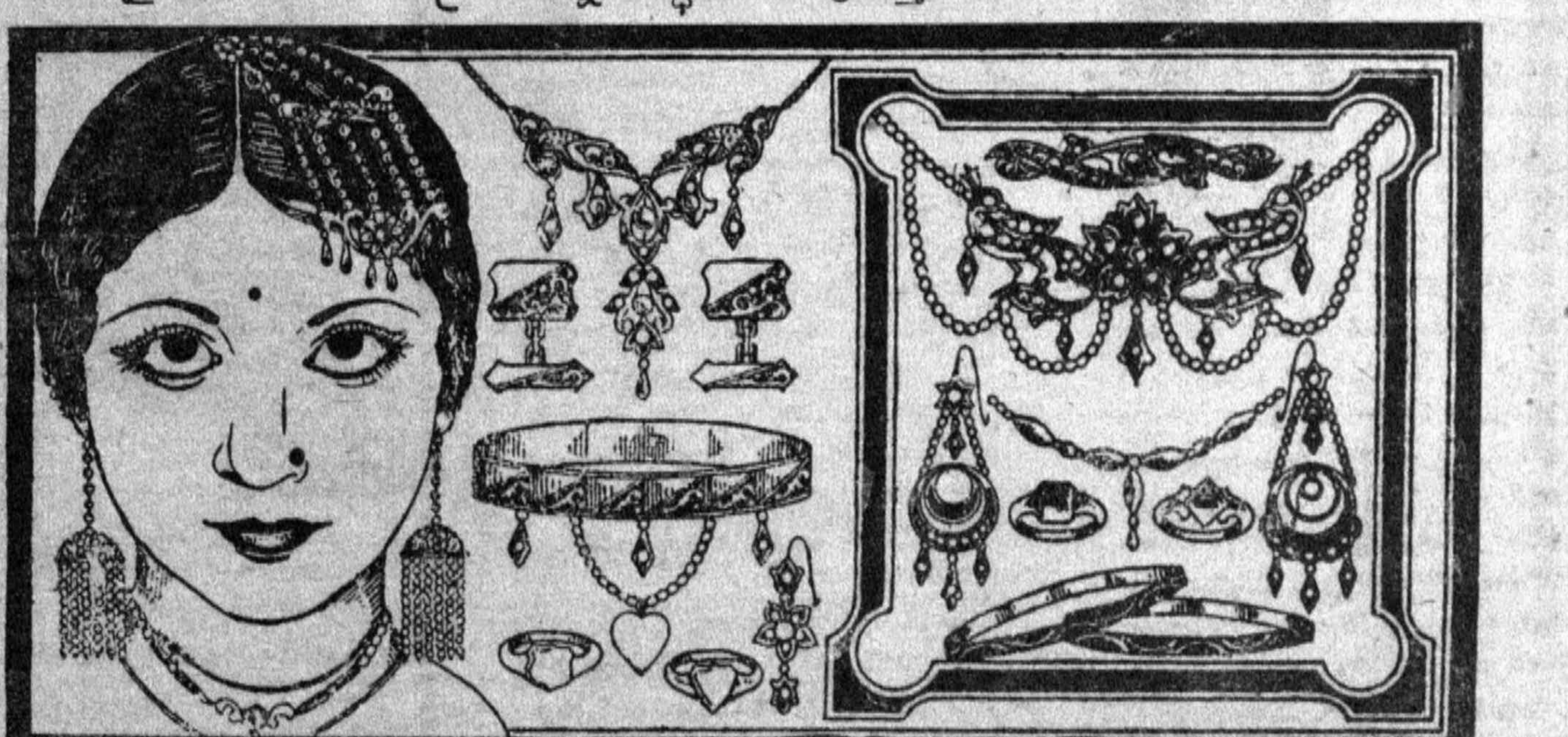

ఈ బంగారాన్ని తెప్పించుకొన్నవారు మళ్లీమళ్లీ దీనికోసం వ్రాస్తున్నారు. శ్రీయుతులైన హజారీలాల్ చావ్లాగారు పఠాన్‌కోటనుంచి వ్రాసినదాన్ని చూడండి:—"మీరు పంపిన 'ప్యారిస్ కొత్త బంగారం' పార్సిలు అందినది. ధన్యవాదాలు. ప్యారిస్ కొత్త బంగారానికీ అసలు బంగారానికీ లేశమైన భేదం లేకపోవడం చూసి చాలా సంతోషమైంది."

ఈ బంగారాన్ని ఒరపిడి రాతిమీద గీస్తే అసలు బంగారంలాగే గీతపడుతుంది. అసలు బంగారాన్నిలాగే దీన్ని తెగగొట్టవచ్చు, కరిగించవచ్చు. అన్నిరకాల ఆభరణాలనూ దీనితో చేయించుకోవచ్చు. తు॥ 1-కి రు 2-8-0 ఇస్తున్నాము. 3 తు॥ బంగారం రు 7. 6 తు॥ రు 13. 10 తు॥ రు 20 లు. పంపినది పసందు కాకపోతే ఖరీదు వాపసు చేస్తాము. త్వరగా తెప్పించుకోనండి.

ముఖ్యగమనింపు:—3 తులాలుగాని 6 తులాలుగాని తెప్పించుకొనేవారికి పోస్టుఖర్చు ఉచితము. ఒకేసారి 3 తులములు కొనువారు ఒకజత క్రొత్తరకము పారిస్ క్రొత్త బంగారము గాజులు, 6 తులాలు కొనువారు ఒకజత క్రొత్తరకము కమ్మలు, 10 తులాలు కొనువారు అందమైన క్రొత్తరకము పతకము ఉచితముగా పొందగలరు. మా హెచ్చరిక ఏమంటే మరో కంపెనీ నకలు-బంగారాన్ని తులం రెండురూపాయల చొ॥ అమ్ముతున్నది. కాబట్టి మీరు నకలు బంగారాన్ని కొనవద్దు అసలైన బంగారం కేవల మా వద్దనే దొరుకుతుంది.

AMERICAN TRADING CO., (A. P. W.) JULLUNDUR CITY.